

[Thomsen.]

skattepligtige Indkomst for 1943—44 og den dividendeberettigede Omsætning udviser sammenlignet med det tilsvarende gennemsnitlige procentvise Forhold mellem Indkomst og Omsætning for 1939—40 og 1940—41. Men hvis Foreningen ikke har været beskattet i disse Aar, anvendes som Udgangspunkt et Forhold paa 7 pCt. Den fundne Merindkomst beskattes efter en stigende Skala med fra 15 til 40 pCt. efter Forholdet mellem Indkomsten for 1943—44 og den tilsvarende dividendeberettigede Omsætning. Og efter samme Forhold udskrives Beløbet for den bundne Opsparing paa Indkomsten efter en stigende Skala fra 8—30 pCt. Som for de andre Selskabers og Foreningers Opsparing gælder ogsaa her, at Beløb mindre end 300 Kr. medtages ikke.

Produktions- og Salgsforeninger, hvis Indkomst for 1943—44 udviser en Stigning paa mere end 10 pCt. af Gennemsnittet af Indkomsterne for 1939—40 og 1940—41, skal af denne Merindtægt udrede en Skat af fra 15 til 40 pCt., alt efter det Omfang, hvori der handles med Ikke-Medlemmer eller drives Detailsalg fra Butik — en Bestemmelse, som jo ogsaa er taget fra de almindelige Skattelove. Efter samme Forhold udskrives en bunden Opsparing paa fra 12 til 30 pCt. af den skattepligtige Indkomst.

De under Behandlingen i Folketinget foretagne Ændringer i Merindkomstbeskattningen og den bundne Opsparing for de kooperative Virksomheder har været et Forsøg paa at tilvejebringe noget mere Lighed, overfladisk set, mellem disse Bestemmelser og de for Aktieselskaber gældende.

Lovforslagets sidste Afsnit rummer Bestemmelser om, at skattepligtige Foreninger, Stiftelser, Korporationer og andre selvejende Institutioner saavel som udenlandske Selskaber for indeværende Skatteaar til Statskassen skal udrede en Ekstraskat paa 25 pCt. af den paalignede Indkomstskat. Dette Afsnit har uændret passeret det andet høje Ting, og efter Opgivelse vil det indbringe 0,3 Mill. Kr.

Jeg skal efter denne korte Gennemgang gentage, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Ved Forhandlingernes Afslutning skal jeg tillade mig at foreslaa Sagen henvist til Behandling i et Udvalg.

Bækgaard: Formaålet med dette Lovkompleks, hvoraf det foreliggende Forslag

om Udskrivning af en Krigskonjunkturskat m. v. er et Led, er jo af forebyggende Karakter, dels som et Led i Bekæmpelsen af Inflationens fare, dels ogsaa til Opsamling af Reserver og Fonds til Gavn for de Tider, som vi alle forudser vil komme med Nedgang i Priser og Indtjeningsmuligheder. At det er rigtigt at have dette Formaal for Øje, er der sikkert Enighed om; noget andet er, hvorvidt den samme Enighed er til Stede ved Bedømmelsen af, om Lovforslagene alle tjener det tilsigtede Formaal.

Forud for Lovforslagenes Fremsættelse forelaa der jo fra et nationaløkonomisk sagskyndigt Udvalg en Betænkning over dette omfattende Problem, „Foranstaltninger mod Inflation“. Denne Betænkning danner vel i det væsentlige Grundlaget for de foreliggende Lovforslag; dog ikke paa alle Punkter. Senere har man set og hørt, at der ikke er saa absolut Enighed om eller Tilslutning til Forslagenes Egnethed for det tilsigtede Formaal. I den offentlige Diskussion har noget af det samme gjort sig gældende, og det er da heller ikke saa underligt, om der ogsaa herinde er Røster, som giver Udtryk for Tvivl i saa Henseende. Jeg skal ikke udtrykke nogen Tvivl om Forslagenes Egnethed, men udtale Haabet om, at de store Indgreb i Dispositionsfriheden, som efter Forslagene skal foretages paa forskellige Omraader, maa medvirke til sammen med de øvrige Bekæmpelsesmidler, vi tager i Brug, at fastholde et nogenlunde stabilt Prisniveau paa de forskellige Omraader.

For øvrigt skal jeg i Enkeltheder kun omtale det første Forslag, det, som er til Behandling i Øjeblikket, nemlig Forslaget om en Krigskonjunkturskat m. v. Det er jo en ny Skat paa det samme Grundlag, den samme Indtægt, som i Forvejen har faaet paalignet 4—5 forskellige Skatter. Vi har i Forvejen først Kommuneskatten og den dertil knyttede Kirkeskat; vi har Udligningsskatten eller den fælleskommunale Skat, vi har for det fjerde den almindelige Statsskat og for det femte den tidligere omtalte Merindkomstskat; den lægges jo ovenpaa. Og saa nu som Nr. 6 Krigskonjunkturskatten. At vi har saa mange Skatter paa samme Grundlag, men hver for sig efter forskellige Regler og med forskellig Skala, gør, at det ikke alene er vanskeligt for den menige Mand at beregne, hvad hans Skatter kan blive; men ogsaa for os, som fastsætter Skatternes Størrelse, har det sin Vanskelighed at faa Klarhed over, i hvor stor Udstrækning Indtægten beslaglægges af Skatter paa de forskellige Størrelsestrin. Naar vi sætter disse 5—6